

Leonardo Da Vinci

Leonardo je rođen **15. travnja 1452.** u malenom gradiću **Vinci**, blizu Firence u Toskani. Bio je sin bogatoga firentinskog bilježnika i seljačke žene. Sredinom 1460-tih obitelj se preselila u Firencu, najvažniji intelektualni i umjetnički centar Italije, gdje je Leonardo učio kod najboljih učitelja u gradu.

L.Da Vinci 1507

Oko godine **1482.** Leonardo je ušao u službu kod Ludovika Sforze, milanskog vojvode. Napisao je vojvodi zadivljujuće pismo u kojem je tvrdio da može sagraditi viseće mostove; da zna tehnike konstruiranja artiljerije i topova; da može izgraditi brodove tako dobro kao i oklopna vozila, katapulte i ostale vojne strojeve; da zna izrađivati skulpture u mramoru, bronci i glini. Služio je kao istaknuti graditelj strojeva (inženjer) u vojvodinim brojnim vojnim pothvatima, a bio je aktivan i kao arhitekt. Oko 1496. upoznao je talijanskog matematičara Lucu Paciolia s kojim proučava Euklida.

Od **1495.** do **1497.** godine Leonardo je radio na svom remekdjelu, **Posljednjoj večeri**, zidnoj fresci u blagovaonici samostana **Santa Maria delle Grazie** u Milanu. Nažalost, njegovo eksperimentalno korištenje ulja na suhoj žbuci (tanak vanjski zid prostora konstruiranog za serviranje hrane) dovelo je do tehničkih problema, pa je do godine 1500. zidna freska počela propadati. Do 1726. pokušavalo se, bezuspješno, restaurirati fresku; zajednički konzervacijski i restauracijski program,

temeljen na najmodernijoj tehnologiji, započet 1977. godine uspio je sanirati dio oštećenja.

Za vrijeme drugog firentinskog perioda, Leonardo je naslikao nekoliko portreta, ali samo jedan je sačuvan do dana današnjeg – čuvena ***Mona Lisa*** (**1503. – 1506.**, Louvre, Pariz), jedan od najslavnijih portreta ikada naslikanih. Portret je također poznat kao ***"La Gioconda"***. Leonardo je, čini se, imao posebnu sklonost tom portretu, jer ga je nosio na sva svoja kasnija putovanja. Ovaj Leonardov najslavniji rad je poznat kako po veličanstvenosti tehničkih inovacija, tako i po misterioznosti legendarnog osmijeha. Taj rad je savršen primjer dvije tehnike – **sfumata i kjaroskura** (rasporeda svjetla i sjene, svijetlih i tamnih dijelova na slici) – koje je

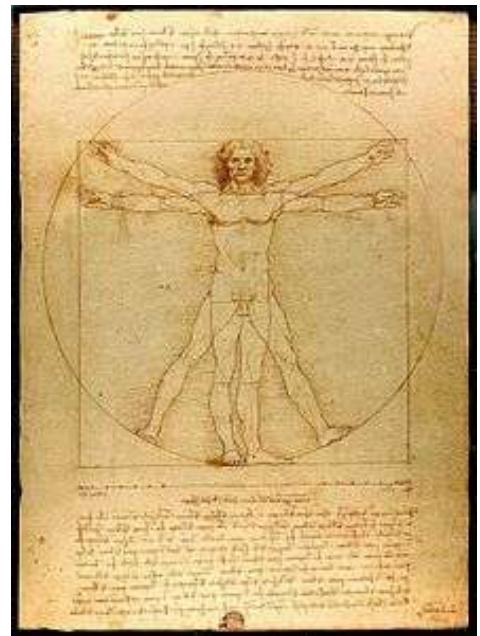
Leonardo primjenio među prvima. Sfumato (začađeno) je delikatan atmosferični "magloviti" ili "dimni" efekt načinjen finim, vrlo malenim prijelazima između područja boje; to je posebice uočljivo na nježnoj prozračnoj odjeći i zagonetnom osmijehu. Kjaroskuro (talijanski: ***Chiaroscuro***, svjetlo i sjena) je tehnika modeliranja i definiranja forme pomoću omjera kontrasta između svjetlosti i sjene; senzitivne ruke modela su portretirane jasnom modulacijom svjetlosti i sjene, dok je kontrast boja oskudno upotrebljavan.

Kao znanstvenik Leonardo se uzdizao iznad svih svojih suvremenika. Njegove znanstvene teorije, kao i njegove umjetničke inovacije, bile su bazirane na pažljivom promatranju i preciznom dokumentiranju. Shvaćao je, bolje nego bilo tko u njegovom ili sljedećem stoljeću, važnost preciznog znanstvenog opažanja.

Nažalost, kao što često nije uspijeval ostvariti svoje umjetničke projekte, tako nikada nije dovršio planirane rasprave (monografije) na temu različitih znanstvenih tema.

Vitruvijev Čovjek (oko 1485.) Galerija
Akademije, Venecija

Slike i tekst preuzete s Wikipedije
https://hr.wikipedia.org/wiki/Leonardo_da_Vinci

Danko Meštrović, 6.e